

[Indenrigsministeren.]

staaende Partier bestemte Medlemmer — i Kraft af hvilket jo det ærede Medlem er blevet Landstingsmand — for at sætte sit Præg paa Forholdene berinde og være med til at sprænge denne Partidisciplin, være med til at bringe en ny Aand ind i Rigsdagen, som alene tog de — man kan vel sige ædle Hensyn, som L. S.-Organisationen repræsenterer. Og hvad sker der saa? Ja, naar saa L. S. udtømmer sine Skaaler af Utilfredshed over, at man skal opleve, at Landmændene, uden egen Skyld, ikke kan betale deres Skatter og skal gøres til mindre Mænd, og sender Udtalelser herom til Rigsdag og Regering, hvad skal man saa opleve? Ja, saa oplever vi det ærede Medlems Tale her i Dag, der viser, at han er slugt med Hud og Haar af det System, som han talte saa meget imod, inden han kom herind. Jeg taler slet ikke om det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen), der dukker sig i Salens Baggrund med et maaske lidt tvungent Smil — men Smilet er der jo. Alle her i Landet vil herefter forstaa, at man maaske skal reducere en lille Smule, hvad der siges af L. S.-Organisationens Mænd ude i Landet, naar de vender deres Kritik mod Rigsdagen.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at Indenrigsministerens Udtalelse til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Nielsen Mann) om, at han var blevet ødelagt, var en spøgefuld Bemærkning, da det fornuftigvis ikke er Ministeren, der afgør dette Forhold.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at Udtalelser som „slugt med Hud og Haar“ ikke falder sammen med parlamentarisk Forhandling her i Landstinget.

Nielsen Mann: Jeg konstaterer, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan tænke sig at gaa den Vej, som jeg gav Anvisning paa, men hævder, at jeg har svigtet min Fortid. Det kan den højtærede Indenrigsminister ikke med nogen som helst Ret paastaa, og den højtærede Indenrigsminister har heller ikke Ret i, at der kun skulde to Aar til, før jeg fuldstændig skiftede Natur. Jeg kan forsikre den højtærede Indenrigsminister, at jeg

har ikke skiftet Natur, siden jeg kom herind. Fra den Dag, jeg indtog min Plads, har jeg stemt for, hvad jeg syntes var ret og rigtigt, og det vil jeg ogsaa gøre i Fremtiden, saa der er ingen Ændring sket.

Jeg maa maaske med det samme gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, hvad han synes at have glemt, at det Forslag, der foreligger her, paa ingen Maade kan forpligte hverken L. S. eller andre Partier til at stemme for det. Det er jo ikke det samme Forslag, som Det frie Folkeparti har forelagt i Folketinget. Jeg maa maaske ogsaa gøre opmærksom paa, at Det frie Folkeparti ingenlunde er det samme som L. S. Ministerens Udtalelser giver mig imidlertid Støtte i min Opfattelse af det, som foregaar her: at det er af partitaktiske Grunde, den højtærede Minister har forelagt dette Forslag. Ogsaa de Udtalelser, som er rettet til mig, er fremkaldt af Ministerens Ønske om at skabe Splittelse i Modstandernes Rækker.

Indenrigsministeren (Dahlgaard):

Jeg tror, at det ærede Medlem i den Stilling, hvori han er, skal afstaa fra at ville konstatere noget over for mig i denne Sag. Hvad angaar det Spørgsmaal, det ærede Medlem har rejst, har jeg oplyst, hvad det ærede Medlem vel maatte vide i Forvejen, at Frihed til at lette Ejendomsskattebyrderne i Sognekommunerne har Kommunalraadene i Forvejen i Henhold til den gældende Lovgivning.

Jeg vidste ikke bedre, end at det ærede Medlem af L. S. ønskedes ind i Landstinget for at varetage L. S.s Interesser, og selv om det ikke er det samme Forslag, som blev forelagt i Folketinget, er det Udtryk for nøjagtig den samme Tankegang, hvorfor da ogsaa det ærede Medlems L. S.-Kollega i Folketinget har stemt for det. Jeg tror heller ikke, det er klogt af det ærede Medlem at ville paadutte mig partitaktiske Hensyn i et Øjeblik, hvor alle her i Landet, ogsaa det ærede Medlems L. S.-Kolleger ude i Landet, forstaa, at partitaktiske Grunde, Hensynet til det Parti, man er Medlem af, bevirker, at man svigter det, som L. S. har forlangt.

Jeg skal over for den højtærede Formand sige, at jeg forpligter mig til ikke